

Kim Behnke (FP):

Jeg skal ikke være den, der skal brokke mig, når man i Boligministeriet ønsker at betræde nye veje og finde nye metoder til at kaste skatteydernes penge i grams på, men der kan næppe være tvivl om, at lige præcis den fremgangsmåde, man har valgt den her gang, maner til eftertanke.

Det var Det Konservative Folkeparti, der havde den opfattelse, at der nu var betalt nogle dyre lærepenge. Det er mig bekendt – ud over hr. Vinthers egen skattebetaling – hverken Det Konservative Folkeparti, Venstre eller boligministeren, der betaler de lærepenge. Det er skatteydernes penge, som man fuldstændig har kastet i grams.

Det er, som havde man stillet sig ud på Slotspladsen og ladet tusindkronesedlerne dale ned, hvor man så havde givet de mennesker, der fik fat i nogle, et tilskud. Princippet havde været smukkere iscenesat, men tilfældigheden havde været nøjagtig den samme som den, folk har oplevet omkring tildeling via Internet – med den ene forskel, at dér skulle tusindkronesedlerne have været kastet ud på Rådhuspladsen i Århus, for det var dem, der fik de fleste penge.

Derfor kan den aggressive adfærd, jeg oplever dels fra ministeren og dels fra de to forligspartnere, Venstre og Det Konservative Folkeparti, undre mig: Hvorfor skal Fremskridtspartiet komme her og fremsætte et beslutningsforslag, som tiden er løbet fra? Hvorfor skal Fremskridtspartiet komme her og blande sig utidigt i den her sag, for den har vi jo løst? Der ligger allerede et notat fra Justitsministeriet, som siger, at vi ikke kan gøre det om. Det er da godt, I har nået at få det notat fra Justitsministeriet!

Men hvorfor er man så aggressiv over for Fremskridtspartiet? Man burde i stedet for have gået bodsgang til Folketingets talerstol og fra Folketingets talerstol have undskyldt først og fremmest over for skatteyderne, at man har kastet så mange millioner kroner i grams, derefter undskyldt over for de borgere, som stod i kø nytårsnat for at aflevere en ansøgning, og derefter undskyldt over for de mennesker, som rundt i de kommunale forvaltninger blev ulejligt med et Internetkapløb. De tre parter fortjener en undskyldning, men den undskyldning var der ikke, hverken fra boligministeren, fra Venstre eller fra Det Konservative Folkeparti. I stedet var man sure på Fremskridtspartiet.

Det forstår jeg godt, for når man smider en sten ind i en flok hunde, så hyler den, der bliver

ramt. Det her beslutningsforslag er selvfølgelig ubehageligt at få bogført i Folketinget, al den stund det kræver en debat her i Folketingssalen.

Vi har da læst det, der kom fra Justitsministeriet den 27. januar, men vi er ikke enige. Justitsministeriets folk er parat til at skrive hvad som helst. Det har vi historiske eksempler på. Da vi skulle nedsætte boligkvoten for 1990, så gik det i løbet af 6 timer fra, at der ingen problemer var, til over 3-4 forskellige svar på samme spørgsmål, at der ville være tale om grundlovsbrud, fordi der undervejs var en politisk proces, hvor der blev givet en arbejdsordre i Justitsministeriet, der hed: Skriv jer ud af det.

Spørgsmålet er så, om det stykke papir, vi har fået denne gang, har højere troværdighedsgrad end det, vi har oplevet før fra Justitsministeriets lovkontor. Det ved vi ikke. Vi ved bare, at ministeren har erklæret, at efter det forelå, er boligministeren begyndt at sende meddelelser ud til folk. Men hvor har boligministeren sikret sig, at der også var en politisk enighed om fortolkningen af Justitsministeriets bidrag?

Vi har selv i vores bemærkninger angivet, at Justitsministeriet kunne være et sted at starte, men det forhindrer os jo ikke i selv at indhente oplysninger, for der er jo mange grader i dette spørgsmål, og der er mange ord, der kan blive anvendt.

Spørgsmålet, der står tilbage, er jo det med retskravet. Metoden, fremgangsmåden, at det skulle foregå efter et tilfældigt princip, synes vi var uklog, men det var så det, man valgte denne gang. Man kan så spørge, om først til mølleprincippet er blevet opfyldt. Ja, det er det unægteligt, for det var absolut tilfældighederne, der afgjorde, hvem der fik pengene. Men om fordelingen så skal finde sted ud fra det princip, ja, dér stiller vi spørgsmål.

Socialdemokratiet mente, at tiden var løbet fra forslaget. Det kan jeg godt forstå man mener, for så slipper man for at tage stilling til den skandaløse proces. Jeg savnede faktisk også fra boligministeren et bud på, hvordan man fremover undgår noget lignende. Jeg savnede også et bud fra Socialdemokratiets ordfører på, hvordan man fremover undgår noget lignende.

Venstre og De Konservative erklærede, at når de nu får regeringsmagten, så vil de gøre det på en anden måde næste gang.

Dog var der hos Venstre lidt stolthed i stemmen, da man sagde: Det var os, der foreslog, at det skulle ske via Internettet, for vi skulle afprøve den nye teknik. Jeg synes ikke, at man